

"In Friesland noemt de hoofdambtenaar mij onlangs nog..."

In Friesland noemt de hoofdambtenaar mij onlangs nog in een polemiek "de grootste belhamel van het stel" en een andere kunstorganisator wist mij te vertellen dat ik in Friesland nog steeds als de "bontste hond" geldt.

Het amuseert mij hogelijk en maakt mij aan het lachen. Ik afficheer mijzelf niet graag als een Pietje Bell op papier maar sommige lezers interpreteren een en ander op hun eigen wijze. Ze doen maar. In de alledaagse werkelijkheid ben ik echter heel wat rustiger en bedachtzamer dan in mijn immorele verhalen op mijn weblogs.

In de jaren zestig nog overwogen het reclame vak in te gaan en dan aan de kant van de accounts executive functies. Ook een copywriters cursus gedaan. En verder veel gelezen van Hermans, Bukowski, Fante, van het Reve, Heeresma, die ik in de sixties een paar keer ontmoette maar niet goed tegen zijn macho grote bek kon dus heb ik dat toen afgebroken.

Ik houd er niet van om overruled te worden noch van anderen te overrulen. Dan zoek ik het liever elders. Verder heel wat ingezonden stukken over kunst politiek in de jaren tachtig gepubliceerd, die toen in brede kring opzien baarden. Gelukkig maar, anders schrijf je voor de kat zijn k..

Twee interviews toen indertijd, een van de VARA, en een van het Algemeen Dagblad heb ik geweigerd om niet nog meer gesijk aan me moeie kop te krijgen. Toen heeft het Algemeen Dagblad mijn tel. nummer gepubliceerd waarop twee weken lang van vroeg tot laat psiegopaaties Nederland zijn onmin kon uiten door me lastig te vallen met scheld kanonnades.

Daarom ben ik voorzichtig met publizzetie zoeken. Ik houd er wel van op papier controversieel te zijn. Niet meegaan met de hoofdstroom. We leven voorts in gevaarlijker tijden dan vroeger. Zit hier heel anoniem en omdat ik de taal niet echt vloeiend spreek en lacunes invul met een glimlach ben ik hier heel wat gewilder dan in Friesland waar ik 24 jaar woonde op diverse plekken.

Mijn politieke keuze? Bij de volgende verkiezingen SP, omdat ik Marijnissen duidelijk vind en een helder tegen geluid geeft aan die vreselijke Balkenende met zijn oersaai bureaucratiese ministersploeg.

Nu heb ik dan bijna mijn twee boekjes klaar. Alleen het dodelijk saai correctie-werk nog. Spelling interpunctie en of de zinnen logisch samen hangen. Ik heb een printing on demand uitgever in Alkmaar via internet opgescharreld en het aanvankelijk contact met Gophers/Bruna afgebroken. Vanwege een opgestuurd contract van vele pagina's lang. Ik wil de auteursrechten zelf hebben. Verder ontwerp ik altijd de affiches voor mijn tentoonstellingen en soms voor anderen.

Het breekwerk is al lang van de baan. Het is opbouwerk, isoleren van het dak, vervaardigen van geïsoleerde wanden van 5 meter bij tien meter met deuren en electriciteit aan leggen, plafonds maken, ik krijg er echt wel eens genoeg van, zoals van wel heel wat meer in 't leven. Het is een onwijs groot huis met nu nog dertien kamers en een parkachtige tuin van een halve hectare waaromheen een hek. Zeer veel privacy en rust. Uitzicht tot aan de horizon.

Al Pacino die je vermeldde is ook een favoriet van mij, voor het eerst zag ik hem in Serpico,

maar ook Dustin Hoffman en Jack Nicholson is mijn meest favoriete acteur. Nederlandse film, nou ja, dat is te verwaarlozen. De film Turks Fruit is gedeeltelijk opgenomen in het ateliergebouw aan de Tweede Nassaustraat waar ik mijn atelier had en een scene onder mijn raam. Wel zag ik eens een beklemmende Nederlandse verfilming van een boek van Bordewijk dat sober en indringend gefilmd was. Verzamel verder artikelen over Hermans, Cremer, Heeresma e.a. literatoren. Dat zijn er inmiddels ook weer duizenden. Correspondeerde enige tijd met de Belgische auteur Jef Geeraerts en ging er eens op bezoek onverwachts hetgeen Belgen niet echt op prijs stellen. Maar dat wist ik van tevoren. Het literatorenwereldje lijkt me niet echt opwekkend en net zo'n slangenkuil als het beeldende kunstenaarsplantsoen waar men het licht in andermans ogen niet kan velen. De arrogante beeldend kunstenaar Rimmer Beenham heb ik de toegang tot mijn huis ontzegd. Zijn aangenaam ogende echtgenote mag nog wel komen. Daar kibbel ik wat mee af, want eens met elkaar zijn we het uit principe zelden. Hetgeen de conversatie luchtig, doch ook pittig maakt.

© mei 2017, fredvanderwal, BasicPublishing.nl